

Zdaj pa hočejo hujškači nemški poduk otrokom vzet. Zakaj naj bi deca nemškega ne znala?... Mi pa pravimo: Nemška šola v sv. Lenartu naj živi in cveti! Martin Herrmann, ekonom.

Razbor pri Slov. Gradcu. Zadnji resnični dopis „Štajerca“ je tako vježil naše občinske dojenčke, da se od jeze penijo. Tega rodu je že stari takt obrekljivosti in špotljivosti; nakanila sta zopet o meni v mariborsko conju, češ ta vrag ga bo že počel. Nekaj sem jih tedaj delal, ko sem zanje plačeval, da sta se na obč. stroške dojila; res prave gade si je občina na svojih prshih zredila! Lepa je ta družba, da si ponoči hodi po tujih oknah svoj spodnji del telesa čistit; pfaj, špotljivci! Ako je kedaj vboga kmetica v krčmi vesela, že neseta to na tukajšni „kasacijski-dvor“. Sevè, to morata storiti, ker sta le „svetovalca“. Vse drugače pa je, ako se kakemu bogatini res kaj graje vrednega prigodi; sevè, tu molčita, ker sta le za uboge požeruhе! Lepi knjige že morajo imeti pri tukajšni „izobraževalni“ družbi; od tega časa kar so to osnovali, ni drugačia od njih kot obrekljivost in špotljivost. V številki 38 mariborske conje sta dva dopisa. Tu sta šla dojenčka h generali obrekljivosti za pomoč prosit, in ta je jima obljudil, ker ta čaka od nedelje do nedelje pri pisalni mizi, da mu dojenčka prineseta kaj laži, da jih pošlje v mariborsko conjo, v mislih pa hodi po fari kakor rjevec lev ter išče koga bi požrli. V nekem dopisu mi žugajo s strelo; lahko pa je, da ta obreklijevi zadene! Oponašajo mi suhost, prodajo dreves i. t. d. To moram storiti, da imam s čemi za dojenčke plačevati. Sedaj je znajdel drugi način; krojač F. Lesnik dal je svojo rodbino na deželne stroške v bolnišnico. Deželne doklade plačam tudi jaz, on pa ne. Ako je kaj za dobiti, na primer ob suši, toči, itd. je imel veliko za tirjati za svoje štiri goveda. Sedaj ko je bolnišnica za plačati, pa nima druga kot dolgi jeziček. Taki so lahko debeli, ker gledajo na to, da bi na občinske oziroma deželni dokladi živeli. Sram jih je toliko kot volka strah. Da ima lepi fantek Franc Lesnik zvezarski znak, nisem dobro videl, ker je silno črn, misil sem, da je znak od občinske žlice. Da je hodil agent za kmet stroje in lagal čez g. potovalnega učitelja M. Jelovšeka, to ne ve nikdo. Pravijo pa hudomušni ljudje, da si je general obrekljivosti debelouhi Anže naročal pri nekemu agentu vso pripravo za tiskarno; v prihodnjem letu si jo bo sam omisil. Mariborska mu je prepočasna pri obrekovanju... Tako ste me generali obrekljivosti vsega pregledali od zunaj in znotraj, na duši in telesi. Poglejte me še tam ker ima hrbet svoj konec!

Podgorju pri Slov. Gradcu. Dragi „Štajerc“, od nas še menda nisi slišal nič. A zdaj ti moramo nekaj poročati o novi modi. Na široko ne bom govoril, saj ves iz lastnih izkušenj, kaki so ti petelin. Po eni strani branijo čast svojega stanu, na drugi pa se sramujejo tonzure in talarja. Ako ravno je že papež Klemen V. v dekretu „Quoniam“ določil strogo kazen za duhovne, ki se oblačijo drugače, kakor to velevajo

kanonični predpisi. Eden teh je tudi naš župnik Franc Pečnik, ki hodi oblečen da je prej podoben agentu, kakor duhovniku. Zlasti ljubljanski iz dr. Krekove šole nastopajo podobno salonskemu oblicancu, ki se niti po ovratniku več ne razločujejo od gledaliških glumačev, klobuk „najnovejše mode, karirana sukna, gizdal in je zmožen, da se vanj zaljubi vsaka dama. Vprašamo dr. Lampreta, ki je menda doktor kanonskega prava, kaj on o novi modi misli?! Ko bodo imeli farji kratke jope, bo imel kmet prazne roke!

Šmekimnah.

Schicht Stearin-sveče

LEDA

najfinjeva vseh mark! Apartni, elegantni zavoj!

Ne tečejo!

Ne kadijo!

Ne dišijo!

Ne delajo saj!

Gorijo s svetlim, mirnim plamenom. 872

Novice.

Tudi nekaj. Duhovniški listi prinašajo sledoč novico: „Bivši kaplan lavantinske škofije Zavadič je zopet nastopil duhovniško službo v češki škofiji Litomerice. Imenovan je namreč za prefekta v škofskem semenišču v Mladi Boleslavu“. — K temu le opomnimo, da je ta g. Zavadič bivši urednič našega „Štajerca“. Iskrenega srca čestitamo g. Zavadiču, da je naredil ta edino pametni korak! Klerikalnemu časopisu pa priporočamo, da naj si to novico za ušesa zapišejo. Kajti ravno ti listi so svoj čas najgrجو osebno gonjo proti g. Zavadiču peljali, so mu brezverstro in breznačajnost očitali. In vendar bil je mož le — nesrečen. Zdaj bode ta nekdanji naš redaktor mlade duhovnike podučeval. Prepričani smo, da bode svojo dolžnost vestneje izpolnjevali nego tisti, ki so ga svoj čas blati!

Polom slovensko-narodne zadruge. Iz Ljubljane se poroča, da je pršla slovensko-narodna zadruga „Agro-Merkur“ v konkurs. Ta polom kaže zopet vso zločinsko brezvestnost, s katero nastopajo prvaški hujškači, kadar imajo tuje denarje v rokah. Društvo „Agro-Merkur“ bilo je od slovenskih narodnjakov l. 1908 ustanovljeno. Namen mu je bilo brezobzirno izrabljajanje bojkota proti Nemcem. Vse Nemce so hoteli ti čedni narodnjakarji kar žive požreti in gospodarsko uničiti. Nazadnje pa so padli sami v jamo, ki so jo Nemcem kopali. Dolga je namreč za več stotisoč v kron. V odboru te propadle zadruge sedita m. dr. znani Jože Lenarčič, ki je tudi pri nakupovanju posestev in narodnjaški hujškarji na spodnjem Štajerskem zaslovel, ter dr. Žerjav, ki je bil pri tolovajskih napadih septembra meseca l. 1908 v Ljubljani eden najhujših hujškačev. Vzrok konkursa je seveda zopet v prvaški brezvestnosti iskati. Nič ne znajo ti slovenski narodnjaki, nič se ne učijo in tuji denar mečejo skozi okno... „Agro-Merkur“ spada k narod-

njaški „Zvezi slovenskih zadrug.“ Tekom konkurza se bode šele vidilo, v koliko so tudi druge slovenske zadruge in posojilnice pri temu konkurzu udeležene. Lastnega denarja je imel „Agro-Merkur“ po našem mnenju premalo. Bodemo videli, kaj poreče k vsemu temu, zvezi slovenskih zadrug, kateri pripadata tudi „Kmetska posojilnica“ in „Kočevska posojilnica“. Ta zadnja dokazuje sama prav dobro, kako se v posojilnicah s tujim denarjem ravna; saj je dala falitni narodni štacuni brata Pevec v Kočevju 90.000 krov... Polom „Agro-Merkura“ je začetek. Naše žalostno prorokovanje se bode uresničilo: V slovenskih posojilnicah začelo bode grozovito pokati!

Treba zapomniti! Slovenski župnik F. S. Šegula piše o mladih naših slovenskih duhovniških takole: — „Z mladeničkim ognjem vrže se marsikateri mladi duhovnik v volilni boj! Pa ker nima izkušnje, tudi primernih navodil ni, dela pač, kar druge vidi delati. Obreknuje, blati in zasmehuje med ljudstvom protikandidata, kakor mu narekuje „njegov“ časopis in piše vanj članke, katerih bi se čez leta gotovo sramoval. Če papež sam kaj zaukaže, predvarja često tak mladi duhovnik, če je „obsequium“ (pokorščina) „rationabile“ (razumna), če je torej tudi dolžan ubogati; ali če za časa volitev zaukaže kaj katerikoli političar-šarlantan, to se slepo izvrši“. — To je zadnjič naapis slovenski aktivni katoliški duhovnik Šegula na spodnjem Štajerskem. Ta duhovnik torej pravi, da se mladi politični kaplani papežu ne pokorijo, da pa vbgavajo političnim vodjem in potem bratijo in lažijo in obrekajo. Župnik Šegula je bil sam urednič „Slov. Gospodarja“, torej politični duhovnik, in je zaradi politike tudi več mesecev v ječi prebil. Njemu moramo torej v tem oziru popolnoma verovati!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Narodna hujskarija — obsojena!

(Dr. Vekoslav Kukovec, občenjani izdelovatelj različnih ovad ob prilikih septemberjev iz gredov v Celju — obsojen).

(Izvirni dopis.)

Že pred dvema letoma smo v našem listu čestoskrot objavili poročila, da je dr. Kukovec razne odlike osebe v Celju ovadil iz lastnega nagiba državnemu pravdniku celjskemu radi mnogih hudo delstev in pregreškov ob času septemberjev dogodkov v Ptaju in Celju leta 1908. Vse te po drju. Kukovec osumnjene osebe je setal deloma tiralo pred preiskovalnega sodnika ali so se o njih izvrševali sodnijske poizvedbe, deloma so prišle vsled neutemeljenih sumničenj, s strani današnjega obtoženca na zatožno klop, a vsi so bili oproščeni, ker niso bili krivi dejanj, kajih jih je sumnili dr. Vekoslav Kukovec. Iz kazalo se je torej, da je obtoženi dr. Kukovec popolnoma neutemeljeno in zlobno ovajal razne osebe, ki sploh s septemberimi izgredi niso bili vnikaki zvezni.

Radi teh ovadov oziroma njih vsebine so skoraj vsi osumnjenci vložili proti drju. Kukovec obtožbe radi pregreška zoper varnost časti. Mnogim osebam je moral obtoženec dati častne izjave, da se izogne kazni. Več osumnjencev pa se le ni hotelo z častno izjavo zadovoliti in vsled tega je bil dr. Kukovec prisiljen, da ponudi v teh slučajih dokaz resnice. Prva obravnavna, ki se je vrnila že pred več meseци, se je preložila, da se zaslisi celo vrsto prič v dokaz resnice in da je obdolženec pri vseh ovadah ravnal bona fide.

Danes se je vrnila pred tukajšnjim okrajnim sodnikom, dr. Stepischneggom, druga obravnavna.

Pod obtožbo spadajo sledeči slučaji: Začasnega obtožitelja J. Jarmera, lastnega trgovca v Gaberjih je ovadil, da je svoje uslužence k izgredom silil in da jih je baje natancno podučil, kako se mora delati. Svedoča o tem predlagana priča „Sagmeister“ Janez ni nčesar vedel, ampak je le sledeče pod prisego izpovedal: Po izgredih je prišel k meni Mehlsack in mi je pravil: V mestu so vse potolki in po-

Polet čez atlansko morje.

Zadnjič poskusil je znani zrakoplovec Wellmann doslej nedospeši polet v zraku skozi atlansko morje. Naša slika kaže pogumnoča moža in malo zemljedeljsko karto poti, ki jo je hotel v letalnem stroju izvršiti. Pot bi peljala v zraku od Atlantic-City (Sev. Amerika) čez

morje v Cornwall na Angleškem. Ali Wellmannu se tokrat ni posrečilo. Padel je namreč z letalnim strojem v morje, kjer so ga komaj mornarji rešili. Vkljub temu ostane ta poiskus velepomemben v zgodovini zmage človeškega duha nad zrakom!

in gospod Jarmer so rekli: "Pa še pre... Od gospoda Jarmerja jaz nikoli nisem sas slišal. Ko mi je Mehlack to pravil, je drugega dnè po izgredih. (Torej ni mogoče, bi gospod Jarmer po izgredih vspodbujal svojstvence k že pred dvema dnevoma izvršil izgredom. Kaj ne gospod dr. Kukovec? pač slabo kombinirali, ko ste ovadbo pisali! uredništva) Drugi slučaj: Druž. Jesenko primarju deželne bolnice, in dnu. Pa u... sekundariju istotam je obtoženec stal v ovadbi zanemarjenje njih dolžnosti: nisil je neki brezzavesten mož v bolnišnico, je bil pri kapucinskem mostu pretepen. Vsled temu se mu baje možgani zmehali, in bil na cesto vržen. Mogoče je, da so sokrivi ljudje, hodejo izbrisati sledove njihovih kaznjivih činov". Tako približno je spisal obtoženec ovadbo. Seveda tudi o tem ni doprinesel nikakega razza. Ob sebi razumljivo je kot priče ponudnika Vekoslava Spindlerja in Jankota Šmrcarja, ker sta imela o tem slučaju poizvedbe. In kaj sta ta dva pod prisego izpovedala? Lekar Lesničar izpove: Jaz sem se glede poslovanega čevljarja informiral pri oskrbnostijske bolnišnice telefonično dan po izgredih. Govorila mi je neka sestra-usmiljenka, da niso nisile težko ranjenega v zadnjih dneh prijavili v bolnišnicu. O tem sem poročal obtožencu, tako izpove tudi Spindler in pripomni, da je Kukovca prosil, naj to na pristojnem mestu radi. Tretji slučaj: Dr. Amroschitscha redstojnika mestnega urada je v Celju ovadil, je dajal izgrednikom za pijačo (Freibier) in sprejel v to svrho od "Südmärkte" 500 kron. Po daljšem mešetjanju s strani sodnika je le Kukovec izprevidel, da je zanj najbolje, da ponudi častno izjavo, ter nti imel o tej stvari nobenega zakona.

Izjava se glasi: "Obtoženec izjavlja, da ni vel nemena, zasebnega obtožitelja glede iztočenja "Freibiera" in uporabe zneska 500 kron raviti v tako zvezo, da bi se iz tega lahko dalo, da je pošiljatev 500 kron v kaki zvezni izgredi dne 20. septembra 1908. I. V resnicu nobenega vzroka, da bi se moglo to misliti dr. Kukovec obžaluje, da so se uvedle vsled ga proti drju. Ambroschitzu kazenske in disciplinarne poizvedbe. Zavežem se tudi, da plačam pravne stroške, kar jih je nastalo vsled težbe drja. Ambroschitzu proti meni."

Četrти slučaj: Tožila je mestna politija. Obtoženec je ovadil sledete: Neka perica Že je pravila, da je bila pri "Narodnem domu". Tam je nekdo od izgrednikov vprašal žarja, ali naj začnejo. Redar pa je odgovoril: "Warum habe ich denn Freibier gesoffen (Zakaj pa zastonj pivo pili)? Tudi za te trditve ni doprinesel dokaza resnice. Le neka Ana Šešerko slišala, ko je pripovedovala neka perica Neža drugim pericam, da je neki stražnik rekel pred Narodnim domom": "Anfangen". Kaj je to poneno, tega priča ne ve.

Dr. Kukovec je bil po končanem dokaziljem postopanju obsojen radi pregreška zoperarnost časti po § 483 in 493 v denarno dobo v znesku 60 kron ali v slučaju neiztirljivosti v 6 dni zapora in v povrnitev narasilnih stroškov, ki so v prvih obeh slučajih nastali. Obtožbe glede četrtega slučaja pa se je oprostil in tudi glede dr. Ambroschitza, ker je ta sled častne izjave odstopil od zasebno obtožbe. Zastopnik mestne straže je prijavil priziv glede prostilne sodbe in zastopnik Jarmerja radi preneki kazni.

Hruckska "Narodna stranka", katere smes je "politika" obstoji iz golega obrekovanja in vse laži, je torej zopet obsojena. Sram na ja bo de to stranko, ki nimam poštenih redstev za boj proti nasprotnikom! Fej!

"Narodna stranka" pred porotniki. Naš povevalec V. B. nam piše: V zadnji številki našega lista smo obširno poročali o tiskovni pravdi Franca E. Fridriha proti Vekoslavu Spindlerju, govornemu uredniku "Nar. dnevnika" in "Narodnega lista". Po oprostilni sodbi so narodniki kar noreli samega veselja in so kar trudno čestitali dr. Kukovcu na trudopelnem sprehodu. A bržkone so se malo prezgoradi veseli; kajti zastopnika obtožiteljeva sta vložila proti sodbi ničnosto pritožbo in ukreita tudi druge potrebne korake. Podrobnosti o tej stvari bomo še pozneje poročali.

Hofrat dr. Ploj hiti z velikanskimi koraki v politični — penzion. V delegacijah se je letos delal za avstrijskega patriota, kar mu pa prav nič ne pristoja. In zdaj so ga zapustili vsi, prav vsi. Mi ga že od nekdaj nismo posebno ljubili. Nekaj časa so ga branili slovenski klerikalci proti liberalcem; potem zopet slovenski liberalci proti klerikalcem. Nadalje so ga branili konzervativci proti vsem drugim. Semertja so se morali tudi Hrvati za Ploja potegniti. In tudi Rusi so ga hvalili. Zdaj pa Ploj živ krst več ne mara. Slovenski "narodnjaki" so mu odpovedali vso ljubezen in v "Jutru" ter "Slov. Narodu" jih je par prav gorkih slišal. Njegov priatelj, bivši ljubljanski župan Hribar mu je kar javno hofratsko krinko raz obraza potegnil, ko je dobil brco. Niti "Narodni dnevnik" ni več tako hudo v Ploja zaljubljen, čeprav je ta list glasilo politične nedoslednosti in zabitosti. Klerikalci pa so Ploju naravnost zločin očitali, zaradi katerega bi moral več mesecev v ječu romati; rekli so, da je nekega otroka zlorabil. Dali so mu priimek "brinjevega hofrata". In Ploj ne toži... Pondelkovi "Slovenec", glasilo slovensko-narodnih klerikalcev, meče Ploju sledče psovke v obraz: "Ne vemo, kakšen občutek je ob ravnanju hofrata močnejši: ali skrajno ogorenje, gnus in gnjev nad cinično izdajalskim činom lajkarske duše, ali žalost, združena s ramoto, da se je našel slovenski poslanec za to, da opravlja umazane posle hlapca židovske klike... Čin z brinjem ovenčanega hofrata je tak, da vsakdo lahko vpraša: Kaj si za to dobil?... Nikdar se še ni zgodilo, da bi slov. poslanec tako ponižal in osramotil svoj narod, tako brezramno zaniceval svoje volilce, čast, poštenje in blagorodstvo! Nam se ne gre za osebo Ploja, na katerega bi bil položil že davnovo svoj orok državni pravnik, če ne bi bil posegel vmes višji vpliv". itd. itd. Res je sicer, da so ravno ti slovenski klerikalci, ki imajo danes Ploja za hlapca in zločinca, moža izvoliti. Ali to ne pomaga čez dejstvo, da se Ploja kot osebo pečati za zločinca, ki spada v ječo. Ploj naj toži, drugače mora sodnija svojo dolžnost storiti, kajti postava je za vse ednaka. Ako kmetski hlapec otroka zlorabi, se ga več mesecev zapre; ako hofrat to storii, se mora z njim isto zgodi... Hofrat Ploj je moralno mrtev. Sicer je pa zanimivo, da ga zdaj tudi Hrvati in Rusi več ne marajo. Ruski list "Novoje Vremje" n. pr. je proglašil Ploja za slovenskega "Janicarja"... Gospod hofrat, ali še niste izginili? Ali še niste zrak s svojim odhodom izsnažili? Pojdite vendar, pojrite — v brinje!

Kdo je to? Župnik F. S. Segula pripoveduje v svojih "političnih izpovedanjah", ki jih v nekem ljubljanskem listu priobčuje, sledete: Neki slovenski državni poslanec se je kot kandidat dal vpisati v društvo "Abstinent", (katerega člani ne smejo nobene opojne pijače pit!), seveda samo "do Kresa".... Iz tega dogodka je po našem mnenju razvidno, da župnik Segula dotičnemu slovenskemu poslancu grdo hinavščino očita. Dotičnik se je namreč gotovo samo zaradi tega v društvo "Abstinent" vpisal, da bi mu ne

bilo treba svojim volilcem pijače placevati. Segula misli torej, da mora kandidat volilcem pijače placevati, kar je sicer po postavi prepovedano. Ali vkljub temu vprašamo: Kdo je dotični slovenski poslanec? Radi bi ga poznali, kajti ostali slovenski poslanci niti med kandidiranjem niso abstinenti...

Volilna nasilstva pri zadnjih občinskih volitvah v celjski okolici. Naš dopisnik V. B. nam poroča: Čestokrat smo v našem listu že o tem poročali in zopet imamo priliko, da zabiložimo slučaj, o katerem se je pred tukajšnjim okrožjem sudiščem razpravljalo. Kakor je splošno znano, so se vrstile volitve v celjski okolici 22. in 23. avgusta t. l. Volilko gospo Ivano Lassmann, ki je svoje pooblastilo dala nekemu Nemcu, so ponovno nadlegovali prvaki, da naj to pooblastilo prvakom v prid prekliče; a njihov trud je bil brezuspešen. Na dan volitev prišla sta obtoženca Ivan Bouha, tajnik zadruge "Lastni dom" v Celju, in Ivan Rebek, ključarski mojster in večni državnozborski kandidat v Celju, v Lassmannovo gostilno v Gabrijih in jo hotela pregovoriti, da naj Nemcem dano pooblastilo prekliče. Ker pa ona tega ni hotela storiti, je Ivan Bouha takoj izjavil: "Bo pa znabiti slabo za vas, ali ste zdaj tako bogata?" Ivan Rebek pa je kričal nad njo: "Mi pa bodo tudi tako naredili, da ne bode nobeden slovenski delavec več v vašo gostilno šel". Seveda sta ta dva junaka skušala si z zavajanjem pomagati. Bouha je trdil, da je gospo Lassmann le vprašal: "Kaj pa, če vam Slovenci izstanejo?!" Rebek pa je zavjal, da z gospo Lassmann sploh o volitvah ni ničesar govoril, ampak da je le iz gole jeze, ker mu ni prinesla gospa naročene pijače, izustil besede: "Ko bi slovenski delavci ne zahajali, bi še crknila". (Lepo pričajo te besede o izobraženosti ex-kandidata!) Razsodno sodišče je po končani razpravi pod predsedstvom dr. Kočvarja Ivana Bouha obsodilo na pet dni zapora z druženim z enim trdim ležiščem, Ivana Rebeka pa je oprostilo, kar se nam zelo čudno zdi, ker je stvarni položaj v obeh slučajih polnoma enak; saj sta gospo Lassmann oba grozila s škodo in bojkotom.

Klerikalna "tombola" na Polenšaku se je vršila 30. oktobra v gostilni Jurja Lovrec. Klerikalci so prišli iz vseh vetrov. Govornik pa je bil F. Meško iz Polanca. Ta Meško je doslej še pri vsakem shodu "Štajercianje" blatal in tudi tokrat jih ni izpuštil. Kmetje so nad tem večnim psovjanjem hudo razburjeni in nam pišejo: "Mi ti, Meško, tako povemo, da si ti rajši doma kravo pasi pa hišo pometi. Nas poštene ljudi pa v miru pusti. Drugače bodoemo par stvari iz tvojega življenja popisati, da se bodoš potem celo ti "Štajerca" naročil. Razumeš?"

Praški učitelji pozabijo v svoji zagriženosti res vse meje. Tako se nam iz Kozja o nekem slučaju hujskariji poroča. Tamošnji nadučitelj je namreč ob priliki praznovanja cesarjevega rojstnega dneva raz šole obesil rdečo-plavobelo zastavo. K temu omenimo le sledete: Ta zastava nima na Štajerskem pravice, ker je kranjska deželna zastava, čeprav tudi na Kranjskem še ni od cesarja priznana. Drugič pa je šola v Kozjem utrakvistična, to se pravi: nemško-slovenska. Na to šolo sliši torej cesarska ali štajerska zastava, nikdar pa ne narodna.

Belgijska kraljevska dvojica.

Te dni obiskal je belgijski kralj Albert s svojo soprogo Elizabeto našega vladarja. To je nastopni obisk novega kralja. Ta obisk je imel posebni pomen. Kajti pokojni belgijski kralj Leopold je stal v prav slabem razmerju z Dunajem. Leopold tudi ni nikdar sovrašta proti našemu cesarju skrival. Dopadlo mu ni, ker je naš cesar njegovo hčerkjo Štefanijo podpiral. Sedanji kralj Albert je 36 let star, njegova soproga pa je eno leto mlajša in je rojena vojvodinja bavarska.

Kralj Albert von Belgien

Kronin Elisabeth v. Belgien

Kaj bi slovenski listi pisali, ako bi se raz utravistične šole obesila črno-rdeče-zlata zastava? Pravica mora biti za vse ednaka. Dotičnemu nadučitelju naj šolska oblast pové, da ni nastavljen in plačan za narodnaško hujskarijo, marveč za poduk!

Prvaška vzgoja. Na okoliški slovenski šoli v Ptiju se pod rezimom znanega nadučitelja Gauklerja otroke prav čudno vzgaja. Posebna tička sta 10 in 11 letna smrkovca Avguštin K. in Karol F. Opetovano že sta psovala in napadla sprehajajoče se dijake. Zadnjč pa sta nekemu kmetu $\frac{1}{2}$ litra šnopsa ukradla in ga spila. Potem sta se stepla. Ako slovenski stariši in slovenski učitelji takih lumperij preprečiti ne morejo, storila bode to policija!

Prevalje. Piše se nam: Kaplan Štritoj je v nedeljo na prižnici spraznil svoj kastilc s tem, da je vpil, kaj list "Štajerc" piše. Ja, ja, kaplanček, resnica tebe pretepa, to te čudno boli; poslali ti bomo že zdravnika! Ne samo da pošilja ta kaplanček debele lažnice, smrdljive vrstice celovškemu "Šmiruhlu"; to seveda ne zadostuje Štritofu, ampak ta žegnani gosponek porabi sploh prižnico za politiko, pravega krščanskega nauka, kakor ga je učil Kristus, pa menda ne zna. Seveda v cerkvi mu nihče ne odgovarja! Kvasil je na božjem mestu od hujšačev, omenil pa tudi: boj mora biti med nami! Na ta njegov govor se je začelo ljudstvo na glas smejeti, pobožne device so obračale hrbet kaplanu. Ako se vprašamo: kdo pa hujška, kdo ne da pokoja itd., reči moramo: Kranjček Štritof! Prav lepo je pokazal ta kaplanček kranjsko kulturo, ko je prišel v eno gostilno. Natakarica pozdravi žegnanega gospoda z lepimi besedami "guten Tag", in ko kaplanček ta lepi pozdrav sliši, vpraša ves bled natakarico: "Ne znate slovenski, ste štajerska duša?" Na to odgovori krotko natakarica: Hvala bogu, da nisem kranjska! — Poglejte, kako postopa Štritof; a to ni grdo, da psuje kaplan pridno služabnico na tak nesramni način? Temu Štritofu bi pač svetovali, da obesi tablico na čelo z vrsticami: "Jaz sem Kranjc in zahtevam, da me po kranjsko grušate . . ."

Promoviran doktorjem prava bil je na univerzi v Gradcu g. Hugo Volleritsch, not. kandidat v Slovenski Bistrici. Čestitamo!

Seradiagnostična preiskovalna postaja v Gradcu v svrhu dokazila sihilite obstoje že dalje časa, a je še malo znana. Ta zavod, ki se nahaja na dermatologični vseučiliški kliniki, je zelo važen. Kri se preišče po zistemenu Wassermann. Treba je v ta namen vposlati le 2–3 cm² krv v stekleničici. Za preiskavo se dviga znesel 20 K., ki je namenjen obstoju zavoda.

Podkvarški tečaj prične se z 2. prosincem 1911 na dež. podkv. šoli v Gradcu. Dobijo se tudi štipendije. (Glej inzerat v današnji številki!)

Poroka. 26. p. m. vršila se je v farni cerkvi v spodnji Pulskavi poroka g. Karl Steinke in žena Brežičah, z g. Marijo Maiznen, zasebnico iz Maribora. Čestitamo prisrčno!

Samomor. Poroča se nam: V Žamancih pri Ptiju je vzel Anton Zagoršek nabasano puško. Baje je nameraval ustreliti Franca Janžekoviča, kjer je ta ljubček njegove matere-vdove, ki je že rodila 8 otrok. 20 letni fant te ljubezni ni hotel trpeti. Ustrelil je s puško sam sebi v glavo. Vdova Zagoršek je seveda buda klerikalka.

Otroci tatovi. Pri Št. Pavlu pri Preboldu sta 14 letni Anton Dobelšek in 11 letni Viktor Prevorsek vložila pri kočarju Burkelu in pokradla precej stvari. Tatinska smrkolina sta že pod ključem.

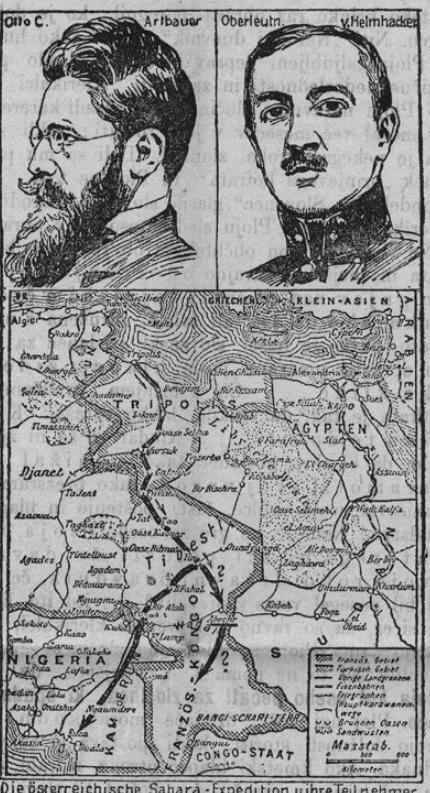
Sejem v Peklu pri Poljčanah. Piše se nam: V pondeljek 7. listopada t. l. se vrši v Peklu na Poljčanskem kolodvoru veliki živinski sejem. Živinoposestniki ste povabljeni prav v obilnem številu živino na sejem pragnati, kjer se ne bo "štandgeld" pobiral; povrh pa dobi vsaki za vsako goved, katero ta dan na sejem postavi ali prižene, $\frac{1}{2}$ litra dobrega domačega vina zastonj. Da se bo dosti kupcev sešlo, skrbi sejenski odbor.

Teharje. Umrla je v soboto po kratki bolzni gospa A. Tlaker, soproga vrlega občana in našega somišljenika, gostilničarja in kovača Janeza Tlakerja. Pogreb se je vršil ob obilni udeležbi občanov v pondeljek ob 10. uri dopoldne. Ohranjen jí bodi blag spomin! Našemu vrlemu somišljeniku pa izrekamo tem potom naše najgloblje sožalje.

V. B.

Skozi puščavo Saharo.

Dva pogumna avstrijska moža prepotovala bodeta v znanstvene nameste pokrajino Tibesti v severni notranji Afriki, ki spada med še neodkriti dele velikanske puščave Sahare. Vodil bode to potovanje znani učenjak Otto Arthauer, ki je že pogumno razne ekspedicije skozi Afriko izvršil. Spremljal pa ga bode avstrijski artillerijski oberlajtnant Emil Kraft in Helmhaber. Potovanje, katerega sta že nastopila, je tako nevarno. Kajti šla bodeta

skozi pokrajine, v katerih stanujejo najbolj divji in krvoljni zamorci cele Afrike. Potovanje skozi Tibesti se doslej še nobenemu Evropeju ni posrečilo. Pot vodi od Tripolisa po karavanskih cestah v oazo Gatrūn in od tam v Tibesti. Potem obiščeta, ako bodo to z ozirom na boje domačinov mogoče, deželo Wadai, ki je tako nevarna. Ako bi to ne bilo mogoče, šla bodeta pot čez Kamerun in v gol Guinea. Naša slika kaže zgornji pogumna moža, ki žrtvujejo svoje življenje za znanost, spodaj pa zemljevid, na katerem je z debelo črto njih pot označena.

Iz Koroškega.

Kaj je s slovensko-klerikalnimi posojilnicami?

Mi smo v "Štajercu" že mnogokrat odkrito svoje mnenje povedali in svarili pred gotovimi slovensko-klerikalnimi zadrugami in posojilnicami. Opozarjali smo na čase, ko so slovenski črnuhi po Štajerskem, Koroškem in Kranjskem ustanovljali konzumna društva, ki so poznje vsa propadla. Milijone kmetstva slovenskega denarja so klerikalci na ta način zbegnemu ljudstvu oropali in na stotine kmetov je moralzo zaradi črnih "konzumarjev" v ječo... Ko je letos prišel velikanski polom klerikalnih posojilnic oziroma črne "centralkasne" na Koroškem, smo takoj povedali, kje tičijo vzroki. In skrbno smo povdarjali, da bode prišeli tudi čez slovenske posojilnice veliki polom, ker so večinoma na brezvestni način od brezvestnežev iz političnih vzrokov ustanovljene in nimajo nobene pametne kontrole. Naš glas ni ostal glas vpijočega v puščavi. Nasprotno, na vseh krajih in koncih so se pričeli tudi slovenski kmetje za svoj denar zanimati, katerega imajo v posojilnicah naloženega. In tudi časopisi so pričeli javnost svariti.

Tako n. pr. piše bratski nam list "Allgemeine Bauernzeitung" v Celovcu v zadnjem svoji številki to-le: — "Iz Ljubljane priha-

jajo vedno nove vesti, ki priporočajo previndnosti. Enkrat se čuje, da se hoče s pomočjo ruskega denarja neko vseslovansko bano ustanoviti; potem zopet, da se je glavni vođa vsega tega, bivši župan Hribar, na deželo nam potegnil. Da se o ruski denarni pomoči govori, to je dokaz, da kranjski hujška denarja primanjkuje. Istotako govorje, da se iz Ruskega ne more nič dobrega prakrovati, najmanje pa denarja, katerega ravn na Ruskom najbolj primanjkuje. Kranjski hujškači hočejo s tem, da kličejo po ruskemu denarju, svoj položaj zakriti in čas pridobiti. Kaj z denarjem znajo ravno tako slabo gospodari, kakor njih zavezniki začasa zadnjih volitev, koroški klerikalci. Tudi kranjski ljudski hujščani, "delajo" z jim zaupanim denarjem iz posojilnic v bogih kmetov tako brezvestno, kakor na Koroškem. Poraba velikih svot denarja v neplodovitih hujškajočih podjetjih, nakup veliko preplačanih realitet, brezmrno prevzetje jamstva, pomanjkanje kontrole, — vse to skupaj tvorijo nevarnost, ki zamore kakor pri "central-kasi" vsak dan priti. Treba je le, da kakor pri monsignore Kayserju nezmožnost plačila na večih straneh nastopi. Nas se tiče ta zadeva le v toliko, ker imajo kmetske slovenske posojilnice na Koroškem vsled nagovarjanja političnih duhovnikov svoje denarje v kranjski zvezali pa v oni v Celju. Mi svarimo torej pravočasno in svetujemo koroškim kmetom slovenske narodnosti, da naložijo svoje prihranjene denarje le v takih blagajnah, ki stojijo pod javnim nadzorstvom in oblastveno kontrolo. Take poštene blagajne, v katerih je denar popolnoma varen, so vse pri deželnih zvezi kmetskih zadrug na Koroškem ("Landesverband der landwirtschaftlichen Genossenschaften") in jih nadzorje deželni odbor." — Tako piše omenjeni list in mi mu damo prav iz vsega srca!

Štiri kolesa ima vsak voz in tudi oni, s katerim so koroški klerikalci kmetske posojilnice v blato pripeljali. Prvo kolo je monsignore Kayser, ki sedi v ječi, drugi monsignore Weissa, ki jo je pravočasno v Ameriko popihal. Tretje kolo je znani vodja klerikalcev Walcher, katerega so labudski kmetje za poslanca izvolili in ki je bil tesni prijatelj omenjenih bratcev, čeprav jih zdaj po polom noč več poznati. In četrto je neki elegantni gospodek Paulič, ki se je kot agitator vedno po Koroškem poteopal. Zdaj se dela tudi ta nedolžnega, čeprav je bil prej "konzulent" farških posojilnic. Kaj je s tem Pauličem? "Bauernzeitung" govori o nekih 80.000 kmetov kmetskega denarja. Poročali bodoemo o stvari natančneje!

Iz Škocijana. Naš dopisnik piše: "Kot odgovor na "popravek", katerega je poslal naš župnik Poljanec na svoječasni članek, Vlak povabil" itd. nimam nič drugega povedati, nego to-le: Obžalujem, da nisem pisal tako natačno, s katero osebo je župnik Poljanec res govoril: "Oj spravi ga" itd. Jaz seveda takrat nisem bil v župnišču navzoč. Ali kar sem pisal, to je pravila hčerka rajnega Blasutiča raznim okoli stojecim delavcem in ti kakor jaz to tudi lahko spričamo. Prepričan sem, da je župnik Poljanec omenjeno besedo gotovo izustil, če ne proti hčerki, pa proti njeni materi. Laž ima kratke noge, gospod župnik! Kar se pa tiče krstnih listkov, zakonskih zvez itd., to izvzel iz svoje pridige, ki jo je govoril raz kanceljna na prvi članek. S tem upam, da je ta stvar končana!"

Ruden. (Cirkus na dvorišču farovža). Piše se nam: V nedeljo dne 23. p. m. popoldne videl sem na dvorišču farovža cirkusa podobno poslopje iz platna. Razveselila me je misel, da budem kmalu našega ljubega g. fajmoštra Janeza Volaučnika z njegovimi dolgimi lasmi pred tem celtom opazil, kako bode kričal: „herren-spiaziert, rrrrrreinspaziert!“ Ali zmotil sem se. Pobožni gospod je zadovelen reklamo gotovo že preje preskrbel (morda celo v cerkvi!). Poleg tega sem moral v svojo žalost izvedeti, da fajmošter ne bode nastopil kot "direktor" tega od njega vstvarjenega cirkusa, marveč da se bode tam "igra" vršila... Naveličal sem se že davno "kasperl-teatrov". Videl sem tudi, da so prihajali same stare babure in otroci. Zato sem zopet odšel. V začetku tega zelo slabega zbor-

je fajmošter — kakor sem to pozneje — svoj bolani vrat na ta način varoval, da daje časa govoril. Pri temu je mnogo kašjal. Je po kranjsko" govoril, ga seveda ljudje niso razumeli. Nerazumljivo mi je, kako je za igro „Lene dekle in domači petek“ toliko časa rabilo. Ali zaradi oblačenja in nogih besed, s katerimi se je petelina za 1 K Celovec prodalo in za 5 K nazaj kupilo? Ali imelo moderne dekle, ko so lezle pod odojo, podne hlače? Treba bi to pač bilo, že zaradi otrok in nekega v časti osivelega „jungla“. Ali so bile neumne in lene dekle resnike narodnosti? Da je bila modra in stroga gospodinja Slovenka, to se ji je poznalo. Ob njej obljudil je duhovnik Dobrovč nazvočim takom in ženskam, da se bode obesili, ako bi en kmet le 1 krajcar pri slovenskih poslovcih izgubil. Ja, ja, ljubi gospod Dobrovč, obljubo bi bil pač tudi visoki duhovnik. Tisti dal, ko je s svojimi zeganimi prsti po mestskem denarju brskal. Tudi ste pozabili poslati, g. Dobrovč, ko ste govorili o kmalu saniranju, ako bode potrebd 3 milijone duhovščina darovala. Cerkev ima vendar na Avstrijskem več kot 1.000 milijonov premoženja. Zakaj ne da tistih borih 3 milijonov?... In še nekaj: Za ta cirkuški celti z belo-plavo-rdeče poštirane kulise ima naš mošter denarja kakor slame. Ali za našo cerkev ne da bogati rudenski fajmošter posebno veliko denarja. Na glavnem oltarju na cerkevi stoji angeljček, ki drži z eno roko andelaber. Drugo roko pa moli angeljček proti Bogu, ker je ta roka razbita. Ravno tako je, kakor da bi angelj Bogu tožil: „Glej ljubi Bog, o roko so mi odložili!“ Neki drugi svetnik — ko se ne motim, je to sv. Nepomuk — ima uprte prste osmogenje in zažgane. Ali pristaja to vrki? Gospodje duhovniki, za take zadeve bi moral brigati!

Ubičenje cerkvenih gozdov. Poslanec Huber žalil je v dejelniem zboru koroškem vprašanje o nezmiselnega posekanja in podiranja v gozdovih knezoškofa in krškega dom-kapiteljnega. Tem je poslanec kmetom veliko dobroto napravil. Isto s tem se opozarjal tudi na učenje cerkvenih in „Pfünden“ — gozdov o fajmoštri na deželi. Iz vladinega gozdra je bilo razvidno, da je Huber resnicno govoril. S tem je dokazano, da se je v gozdovih knezoškofa in kapitelj več dreva podiralo, kar bi se to smelo. Isto delajo fajmoštri cerkvenih in „Pfünden“ — gozdov, — posebno tisti, ki so se v politiki vedno silikovali. Ni čuda! Ako se poživigata škof in kapitelj na postavo, zakaj bi jo potem župniki poštovali?! Zdaj je tudi razumljivo, zakaj vse mitote občin proti učenju gozdov od strani imajoščev pri škofu prav nič pomagale niso. Boline pri cerkveni oblasti v tem žirnik dar svoje pravice najde niso. Mirno so morale gledati, kako so fajmoštri cerkvene gozdove podirali. Kadarkje je bilo potem treba cerkev ali farovž popravljati, niso ilo več ne lesa ne denarja. Kmetje so morali oklade plačevati, da se jim je kar črno pred temi delalo. Kdor je proti temu kakšno besedo znil, tega so imeli takoj za „brevzverca“... Posebno kričeče stvari se poroča iz sv. Daniela v Zilski dolini in iz Maria-Roja h. v labudski dolini. Seveda imamo gotove določbe za podiranje takih gozdov in za uporabo skupnine. Fajmošter ne sme v gozdu sekati, kadar ali kakor ravno hoče in ne sme skupino kar v svoj žep vtakniti. Treba je torej, da se te določbe zopet razjasni in izboljša. Drugače bojajo cerkveni gozdovi v par letih kar izginili. Saj vemo, kaj imamo od klerikalcev pričakovati; dokaz je polom črne „centralkase“. Prosimo torej vse občine, cerkvene može, sploh posestnike itd., da nam najo takem neopravičenem posekanju gozdov pošljemo natančna poročila. Ta poročila naj se pošte ali uredništvu „Stajerca“ v Ptuju, ali pa uredništvu „Allgemeine Bauernzeitung“ v Celovcu. Kmetje, zdaj je čas! Gre se za vaš denar, torej brigajte se!

Sina zastrupil. Iz Knoppnitza pri Greifenburgu se poroča, da je kmet Jakob Juk primejal svojemu sinu Francu Riedes strupa v kavo.

Zastrupljeni je smrtnonevarno bolan, morilca pa so oddali sodniji.

Zapri so Matijo Urbasa iz sv. Jakoba v Rožu, ki ima baje več tativ na vesti.

Roka odrezalo je v Krottendorfu pri Lavamündu posestniku Loibnegger. Prišel je namreč z roko v mašino za rezanje krme.

Iz voza padla sta v sv. Rupretu pri Celovcu gg. M. Tazzoll in S. Motschilnig. Obadvia sta težko ranjena.

Ukradel je v Beljaku delavec Alfred Springer tovarju Petru Reiner, kateremu se je delal za najboljšega prijatelja, 30 K. Tudi svojo gospodinjo je osleparil in jo potem popihal.

Gospodarske.

Ovsena moka dobra krma za teletu. Nekateri priporočajo, naj se krmi teleta z ovseno moko in sicer naj se dene ovsena moka z prav mlado tele na kakšno gosto ruto in poliva nato z mlačno vodo. Oboda, ki se je dobila na ta način, naj se prilije nato k posnetemu mleku in da teletu, da popije. Kasnejše ni potreba oblode napravljati na prejšnji način, ampak naj se vrže ovsena moka naravnost v mlačno vodo in da teletu piti. Navadno se začne tele krmiti s posnetim mlekom, ko ima 10—15 dni; takrat naj se mu odtegne vsak dan po en liter neposnetega mleka in nadomesti z enim litrom posnetega mleka, kojemu se je dodalo po 15—15 gramov ovsene moke. Ko je tele staro en mesec, naj se mu da vsak dan po 150 gr. v starosti 3 in 4 mesecev pa naj se ga privadi polagoma na posneto mleko, kateremu se je dodalo na vsak liter do 30 gr. ovsene moke. Dobro je tudi, če se poklada kasnejše poleg ovsene tudi dobova moka.

Koščunovi Šmeli ali kotele (ogerski). Od koščunovega stegna ali od hrba mlade živali se odreže kakor prst debele Šmeline ali kotelete, se jih potolče, špika vsak kos s 3 kosti špeha in potrosi s soljo ter malo belega sopra. Nekaj mladega vinskega listja se drži v vrelo slano vodo, jih vremeni v položi v svežo vodo. Potem se razvije Šmeline z listjem, položi čez Šmeline ali kotelete in vsacega kupček makaroni, ki se jih je dinstalo na putru z belo čebulo. Potem se zvije Šmeline z listjem, se jih položi v kaserolo, ki je s putrom namazana; se jih trdno pokrije in spari polagoma. Šasoma se doda nekaj juhe, ki se jo napravi iz Maggi-jevin kock za govejo juho po 5 vrn. Predno se jed predloži, poskropi se jo s 6—8 kapljicami Maggi-jevine primesi, polije potem lastni sok čez in se jo vrčo na mizo postavi. Mesto makaroni se lasti lahko dinstani, s sirom zmešani riž dodati.

Dobre domače sredstvo. Med domačimi sredstvi, ki se jih rabi pri prehlajenju, da odvajajo in odstranijo bolečine ima prvo metu Liniment Capsici comp. z „ankerjem“ (nadomestilo za „Anker-Pain-Expeller“), ki se izdeluje v laboratoriju dr. Richterjeve apoteke v Pragi. Cena je nizka: 80 v., K 140 in 2. — Steklenica: Vsaka steklenica se nahaja v elegantni škatljici; izpona se jo na znamen „ankerja“.

Ciste, glavo! Krepke živce! Zdravo spanje! Nobeni bolečin v prshah v vratu nimamo, odkar rabimo Fellerjev fluid z znakom „Elsapilen“, kjer to odstrani bolečine, odpri slabost in osveži. En tacat franko 5 krom. Mi ne poznamo težav v želodcu, krčev, kolčanjem, odkar jemljemo Fellerjeve odvajjalne pilule z zn. „Elsapilen“ 6 škatljic franko 4 K. Se dobri prisnjo pri E. V. Feller, Stubica 241 (Hrvatsko).

Edostavna in nujna opomba o travnikih. Da se prideva 80 q mrve na ha, potrebuje travnik med drugimi redilnimi snovmi 60 kg fosforjeve kislino. Iz tega prihaja slednje dejstvo: Ako manjka tudi le 1 kg fosforjeve kislino na potrebeni 60, pada predile takoj za 1 1/4 q mrve. Iz tega je razvidno, kako se travnikom skidue, ako se pri gnojenju na fosforjevo kislino pozabi. Dajajte torej travnikom v jeseni v zvezi s kajnito začelkoma 6—8 q Tomazeve moke na ha, katero možno se pozne lahko na 4—6 q znaša.

Razumni zasluzek. Mašina za hitro strikanje „Patenthebel“ domače štrikarje Karl Wolf na Dunaju, Mariabühl, Nelkengasse 1/06, je priznana in zanesljiva za štrikanje v lastni hiši.

Hude posledice bulezija, ki se razvijajo iz navidezno lahkih zelodenih težav, se preprečijo s pravcočasno rabo dr. Rosa balzama za želodec. Pristrela dobi se v tukajšnjih apotekah v glavnih zalogi B. Fragner, c. in kr. dvorni lifieranti v Pragi, 203-III. Glej inzerat!

Loterijske številke.

Gradec, dne 29. oktobra: 52, 29, 45, 58, 53. Trst, dne 22. oktobra: 44, 8, 37, 89, 21.

Zahtevajte

pri svojem trgovcu ne ednostavno „kocke za župo“ marveč izrecno

MAGGI jeve kocke

à 5 h

kajti te so

naj boljše!

Edino prave

z imenom Maggi in varstveno znamko kri-zeva zvezda.

Krmilna sredstva in

krmilna sredstva je dvoje!

Dobra in namenu primerna

zamorejo le tako krmilna sredstva biti, ki obstajajo iz pravilnega sestavka iz nepokvarjenih, svežih surovih snovi.

Dobi se krmilna sredstva, ki ne pomenujo družega, nego dobičkovnosno porabo odpadkov. Ko se takim odpadkom vse, kar bi se dalo izrabiti, izsesa, se navedene ostanki kot krmilna sredstva prodaja. Dobi se pa tudi krmilna sredstva iz neporabijenih, dobrih surovih snovi in na celu teh stojti.

Fattinger — „Luculus“, ki je najbolj izkušeno in priznano okrepevalno krmilo. Pri svinjah „Luculus“, kot pomozno krmino k vsaki poljubni svinski krmi, pospeši izrejo in pitanje, okrepe zdravje živali, povrčje predokoj med pitanjem — 2 kili „Luculus“ povzroči povečanje teže za 1 kilo in zboljša kakovost mesa, masti in špeha.

„Luculus“ vrsta II za izrejo 50 kil z vrčo vred „Luculus“ vrsta III za pitanje 1 K 11/50 od fabrike.

Ceniki brezplačno od fabrike živalskih krmil

Fattinger & comp. z. z. s. z. Dunaj-Inzersdorf.

Hlapci za vole

z letnimi spričevali, oženjeni, sprejmejo se v letno službo takoj ali pa z novim letom. Prosto stanovanje, kurjava, razsvetljava, polje, 360 K; hlevi za kravo, svinje in kokoši prosti in vsako leto 100 K službene premije. Žena in odrašeni otroci dnevno plačo. Ponudbe le pridnih oseb na graščino Steinhof pri Radgoni.

945

Kravji majerski ljudje

z letnimi spričevali, oženjeni, 3 osebe, sprejmejo se z novim letom v letno službo; biti morajo dobiti za molžo, žena za svinje krmiti; prosto stanovanje, kurjava, razsvetljava, 600 kg krompirja, 2 svinji, hlev za kokoši, prosta krma za en kos govede, K 600 — in vsako leto 100 K službene premije. Pridni ljudje naj pišejo na graščino Steinhof pri Radgoni.

945

To se tiče vsakega!

Sveže, garantiramo lepo blago, ki izvira le konkurenčnim masam, vsled tega tako poceni.

Za gospode:

Gorke Jäger-srajce s pelc futrom preje K 210, zdaj le K 140, čisto težke K 195. Moške Jäger-hlače s pelc-futrom preje K 220, zdaj 150. Dobre štrikane zokne preje 70 h, zdaj 40 h. Debeli vremenski plači iz kamelove dlake, tudi za ženske, preje K 2050, zdaj K 12—. Lepi štrikani moški telovinkli, sivi, rjavci ali črni, preje K 600, zdaj K 420. Krasne srajce za turiste iz tricot-štofa ali flanela, preje K 250, zdaj K 290. Gorke spodnje hlače iz vravoge kože (Teufelshaut), preje K 290, zdaj K 190. Dobre plave barhantove hlače, preje K 190, zdaj K 115. Gorke zokne iz ovčje voljne preje K 150 zdaj le 98 h, 1/2 tucata velikih barvanih žepnih robcev preje K 190, zdaj K 110. Gorke domače čevlje z debelim podplatom iz špeha K 130.

Za gospe:

Gorske flanelove srajce za prati, komplet velike s kratkimi rokavji K 145, z dolgimi rokavji K 190. Gorke hlače (Eisbar) K 145. Trikot-srajce s pelc-futrom K 160. Dobre srajce iz klošterskega platna K 140. Gorke lepo muštrane spodnje kiklice K 220. Svitle ali temne velourzlake, le moderni mustri K 190 in 290. Gorki domači čevlji K 110. Gorke štrikane nogavice 50 h. Nogavice iz ovčje voljne preje K 160, zdaj K 1—. Krasni ženski loden, 120 cm širok, gladki, vsaka barva K 145. Vse blago za ženske in hišo je tudi vse za polovico več koščalo.

Za hišo:

Dobre futrane blazine iz perja K 350, ista tuhent K 7-80. Komplet velike štep-odeje K 550 z belim ali barvanim futrom. Komplet velike gorce flanel-odeje, zelo debele, 210×150 cm K 270. Gotove, velike rjuhe preje K 295, zdaj K 190, čisto težke K 260. Flanelne rjuhe K 195. Dobri tepahi (Lauf) 70 h, čisto težki 95 h. Krasne debel garniture, 2 odeje za postelj in ena za mizo mesto K 16—. samo K 950. Siroki dvojni druk-predpasniki mesto K 190 le K 110. Vsaka narročba se vestno izvrši. Kar ni primerno, se vzame nazaj. Naročila čez K 15— se poštejo franko.

„Kaufhaus zur Südbahn“, Gradec, Annenstrasse 68.

951